

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

29 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Timofti Vladimir

Judecătorii: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena și Boico Victor

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 mai 2018, în cauza penală în privința lui

Crudu Alexandru XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.09.2014 – 16.06.2017;

Instanța de apel: 06.07.2017 – 10.05.2018;

Instanța de recurs: 02.08.2018 – 29.01.2019.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 16 iunie 2017, Crudu Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul ce ține de circuitul substanțelor stupefiante (narcotice) și substanțelor psihotrope utilizate în scopuri medicale, pe termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 4 (patru) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Crudu Alexandru, la 12 decembrie 2013, între orele 17:00 și 18:00, urmărind scopul transportării drogurilor fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari, la indicația numitului Bulboacă Maxim, care nu a fost identificat de către organul de urmărire penală, a luat din XXXXX, de la numitul Tucan Viorel, o pungă de polietilenă în care se aflau 25 pachete cu mase vegetale uscate și mărunțite, în cantitate totală de 846,99 g și le-a transportat în or. Cantemir, str. Ștefan Vodă, pentru a le transmite numitului Bulboacă Maxim.

Conform raportului de expertiză nr. 8856 din 18 decembrie 2013, masa vegetală în 25 ambalaje, reprezintă marijuană, care potrivit hotărârii Guvernului nr. 1088 din 05 octombrie 2004, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, cu modificările aprobate prin hotărârea Guvernului nr. 43 din 26 ianuarie 2009, este inclusă în Tabelul nr. 1 a substanțelor stupefiante neutilizate în scopuri medicale.

Conform Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, masa substanței narcotice (marijuană) în cantitate de 846,99 g se atribuie la categoria substanțelor stupefiante în proporții deosebit de mari.

Aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, *transportarea drogurilor fără scop de înstrăinare, săvârșite de mai multe persoane, în proporții deosebit de mari.*

Tot Crudu Alexandru, conform rechizitoriului a fost învinuit că, la 02 decembrie 2013, aproximativ la ora 14:30, aflându-se în XXXXX, acționând cu intenție să obțină un venit în rezultatul realizării ilegale de substanțe narcotice, contrar prevederilor Legii nr. 382 din 06 mai 1999 cu privire la circulația substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor, împreună cu alți complici neidentificați, în urma înțelegerii de înstrăinare a marijuanei cu prețul de 700 lei pentru cantitatea de un pahar, s-a întâlnit cu persoana cumpărătoare de cânepă, unde a păstrat, transportat și comercializat la prețul de 3500 lei cu bancnote marcate către investigatorul sub acoperire al MAI XXXXX, care acționa în cadrul achiziției de control, un pachet din polietilenă cu o masă vegetală uscată și mărunțită, în cantitate totală de 180,19 g, obținută în condiții nestabilite de către organul de urmărire penală, care conform concluziei raportului de expertiză nr. 8378 din 05 decembrie 2013, reprezintă marijuană și se referă la substanțele narcotice și potrivit Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în traficul ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin hotărârea Guvernului nr. 79 din 13 ianuarie 2006, constituie proporții mari, neîntrebuințată în scopuri medicale, care este inclusă în Tabelul substanțelor narcotice și psihotrope care nu sunt folosite în scopuri medicale, aflate sub control pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 43 din 26 ianuarie 2009.

Prima instanță pe capătul de învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, pe episodul din 02 decembrie 2013, l-a achitat pe Crudu Alexandru, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia în partea ce ține de calificarea infracțiunii și stabilirea pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Crudu Alexandru să fie recunoscut de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei închisorii pe termen de 8 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În motivarea apelului procurorul a indicat că, la adoptarea sentinței instanța de judecată nu a ținut cont de probe acumulate la faza de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată. Măsurile speciale de investigație au fost legalizate de către instanța de judecată, iar inculpatul Crudu Alexandru, cât și celelalte părți nu au contestat la urmărirea penală și instanța de judecată relevanța acestora.

Fiind audiat în calitate de martor XXXXX a declarat că în cadrul cauzei penale nr. 2013430415 prin ordonanța procurorului a fost inclus ca investigator sub acoperire, având ca obiectiv consemnarea acțiunilor suspectului Crudu Alexandru, locuitorul XXXXX și a complicilor săi, urmând de a efectua achiziția de control de la aceștia în scopul documentării faptului de păstrare și realizare a substanțelor narcotice.

În urma măsurilor speciale de investigație a ieșit la contact cu Crudu Alexandru și a convenit să se întâlnească la 02 decembrie 2013, pentru a procura o cantitate de cânepă.

Ulterior, a primit conform procesului-verbal suma de 3500 lei din contul devizului de cheltuieli special al MAI, pentru efectuarea acțiunii de investigație, și la data de 02 decembrie 2013, s-a deplasat în XXXXX, fiind condus de Crudu Alexandru, cu care s-a întâlnit inițial în or. Cahul, unde când au ajuns fiind orele 14:30, și pe parcurs a telefonat o persoană pe nume Valerică, care a venit în marginea XXXXX, și a adus un pachet de culoare neagră, transmitându-l lui Crudu Alexandru, iar când l-a desfăcut, în pachet se afla o masă ierboasă mărunțită de culoare verde cu miros specific de cânepă, care i l-a transmis, și dânsul, respectiv i-a achitat suma de 3500 lei, bani marcați care i-au fost transmiși în cadrul măsurii date.

Cele expuse de XXXXX se dovedesc prin procesul-verbal de marcă și transmitere a banilor din 02 decembrie 2013, prin care s-au marcat și transmis suma de 3500 lei către investigatorul sub acoperire XXXXX, pentru realizarea achiziției de control a substanțelor narcotice, cât și procesul-verbal de ridicare din 02 decembrie 2013, întocmit de OSUP IP Cantemir, unde s-a ridicat de la investigatorul sub acoperire XXXXX o pungă de culoare neagră, în care se conținea o masă vegetală uscată asemănătoare cu cânepa, achiziționată în cadrul achiziției de control din 02 decembrie 2013.

Astfel faptul comercializării substanțelor stupefiante și obținerii mijloacelor financiare de către Crudu Alexandru, în data de 02 decembrie 2013, în opinia procurorului este dovedită pe deplin.

Procurorul a indicat că tranzacția de comercializare a substanțelor stupefiante din 02 decembrie 2013 nu este unică și nici întâmplătoare, deoarece anterior a existat o înțelegere prealabilă între XXXXX și Crudu Alexandru, cu atât mai mult că prin examinarea telefonului mobil, ridicat de la învinuitul Crudu Alexandru model „Nokia C2” s-a stabilit apelurile telefonice dintre investigatorul XXXXX și Crudu Alexandru, fiind convenite detaliile asupra timpului, locului, cantității substanțelor stupefiante comercializate și a sumelor de bani ce urmau a fi transmise.

Tot, din discuție cu Crudu Alexandru acesta i-a propus lui XXXXX că dacă dorește pe viitor să procure în cantități mai mari, urmând să se contacteze pe

parcurs. Ulterior, pe parcurs au convenit ca el să mai procure 40 pachete cu cânepă, la același preț, urmând să se întâlnească la 12 decembrie 2013 în or. Cantemir.

La 11 decembrie 2013 a primit din contul devizului de cheltuieli special a MAI suma de 1000 lei marcați, în scopul de a oferi avans cet. Crudu Alexandru fapt stabilit prin procesul-verbal de marcare și transmitere a banilor din 11 decembrie 2013, prin care s-au marcat și transmis suma de 1000 lei către investigatorul sub acoperire, XXXXX, pentru realizarea achiziției de control de substanțe narcotice.

La 12 decembrie 2013 au convenit să se întâlnească în timpul zilei conform înțelegerii în or. Cantemir, acesta însă nu s-a prezentat la ora convenită, din motiv că avea probleme personale în or. Cahul.

În timpul discuției telefonice i-a comunicat că nu poate aduce 40 pahare, dar numai 25 de pahare. La ora 17:45 acesta s-a apropiat la un Service Auto în or. Cantemir, unde ei așteptau sub pretextul că automobilul ar fi defectat, unde Crudu Alexandru a venit de unul singur cu un mijloc de transport model „Ford Tranzit”. Când a coborât s-a apropiat și a arătat că dispune de cânepă într-un pachet fiind ascunse sub haine, menționând că sunt 25 de pahare, iar în momentul dat, s-a apropiat grupa de reținere și când a observat lumina farurilor a încercat să fugă, fiind reținut în momentul când a aruncat două pachete peste gard, iar din ele au căzut pe jos mai multe pachete cu conținut de masă vegetală ierboasă mărunțită de culoare verde asemănătoare cu cânepa, care au fost ridicate în cadrul cercetării la fața locului, indicate în procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 decembrie 2013 din or. Cantemir, str. Ștefan Vodă, unde s-au depistat și ridicat 25 pungi de polietilenă cu mase vegetale uscate de culoare verde, mărunțite, care au fost achiziționate în cadrul achiziției de control de la Crudu Alexandru.

Tranzacția de control vânzare-cumpărare a substanțelor stupefiante ce urma să se realizeze la 12 decembrie 2013 dintre XXXXX și Crudu Alexandru este o continuitate a acțiunilor de păstrare, fabricare și înstrăinare a substanțelor narcotice de către Crudu Alexandru.

Din declarațiile martorului XXXXX și a celorlalte probe administrate la cauza penală de către organul de urmărire penală s-a stabilit cu certitudine că acțiunile inculpatului Crudu Alexandru de păstrare, prelucrare, transportare și înstrăinare au fost realizate în complicitate cu alte persoane neidentificate, ceea ce a determinat ca organul de urmărire penală să disjungă cauza penală în privința persoanelor necunoscute, iar ordonanța în cauză nefiind contestată de către învinuit și astfel, instanța de judecată nu poate pune la îndoială participarea mai multor persoane la săvârșirea infracțiunii.

Cantitățile de masă vegetală înstrăinate de către Crudu Alexandru investigatorului sub acoperire XXXXX la 02 decembrie 2013 și 12 decembrie 2013 în baza raportul de expertiză nr. 8856 din 18 decembrie 2013 constituie în total 846,99 g.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 mai 2018, a fost admis apelul, casată integral sentința, inclusiv și din oficiu, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care Crudu Alexandru a fost achitat de sub

învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

4.1. Având în vedere că acuzatorul de stat a contestat sentința prin care acțiunile inculpatului Crudu Alexandru au fost reîncadrate din art. 217¹ alin. (4) lit. d) în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cât și achitarea lui Crudu Alexandru pe un capăt de acuzare, solicitând condamnarea acestuia în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, pentru a asigura un proces contradictoriu în care părțile să-și susțină pozițiile lor, instanța de apel a admis demersul procurorului de a fi audiați în calitate de martori ai acuzării XXXXX și Buliboc Maxim.

De asemenea, partea acuzării în sensul demonstrării vinovăției inculpatului Crudu Alexandru a prezentat și următoarele probe: procesul-verbal de autosesizare înregistrat în R-1 la 14 noiembrie 2013, din care reiese că la 13 noiembrie 2013 în cadrul acțiunilor de urmărire penală pe cauza penală nr. 20133430372 pornită la 23 octombrie 2013 conform art. 217 alin. (2) Cod penal, a fost stabilit că o persoană necunoscută din r. Cantemir, cu implicarea complicilor, deține și se ocupă cu realizarea ilegală a substanțelor narcotice în cantități mari pe teritoriul r-lui Cantemir (f.d. 4, vol.I); procesul-verbal de marcarea și transmitere a banilor din 02 decembrie 2013 (f.d. 9-23, vol.I); procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații din 02 decembrie 2013, și anume achiziția de control efectuată către investigatorul sub acoperire XXXXX (f.d. 26, vol.I); ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 02 decembrie 2013, conform cărora de la investigatorul sub acoperire XXXXX a fost ridicată o pungă de polietilenă de culoare neagră în care se afla o cantitate de masă vegetală ierboasă mărunțită de culoare verde, cu miros specific, asemănător cu marijuana (f.d. 27-28, vol.I); procesul-verbal de marcarea și transmitere a banilor din 11 decembrie 2013 (f.d. 33-35, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12 decembrie 2013 (f.d. 38-39, vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 13 decembrie 2013 (f.d. 83-85, vol.I); procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații din 13 decembrie 2013, în care s-a consemnat achiziția de control efectuată de către investigatorul sub acoperire cu numele XXXXX (f.d. 91, vol.I); ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare din 13 decembrie 2013, conform cărora de la investigatorul sub acoperire pe nume XXXXX a fost ridicate 10 bancnote a câte 100 lei (f.d. 92-93, vol.I); raportul de expertiză nr. 8378 din 05 decembrie 2013 (f.d. 157-158, vol.I); raportul de expertiză nr. 8856 din 18 decembrie 2013 și tabelul fotografic (f.d. 163-167, vol.I); raportul de expertiză nr. 1492 din 12 februarie 2014 (f.d. 172-175, vol.I).

Din motivul imposibilității asigurării prezenței martorului Tucan Viorel, deoarece este plecat peste hotarele țării, în ședința instanței de apel, au fost date citire declarațiile acestuia depuse la judecarea cauzei penale în prima instanță, fapt consemnat în procesul-verbal al ședinței (f.d. 86-88, vol.I).

Apreciind probatoriul administrat în cauză prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, instanța de apel a ajuns la concluzia pronunțării unei soluții de achitare în privința lui Crudu Alexandru, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, considerând că în

speță își găsesc confirmare argumentele apărării cu privire la faptul existenței provocării la săvârșirea infracțiunii.

În acest context instanța de apel a făcut referire la jurisprudența CEDO (*cauzele Ramanauskas vs Lituania, Khudobin vs Rusia, Pareniuc vs Moldova, Sandu vs Moldova*), potrivit căreia operațiunile sub acoperire necesită a fi executate într-o manieră pasivă, fără nici o presiune care l-ar determina pe acuzat la săvârșirea infracțiunii prin mijloace cum ar fi preluarea inițiativei de a contacta persoana, reînnoirea ofertei în pofida refuzului inițial, încurajarea insistentă, promisiunea de avantaje financiare cum ar fi creșterea prețului peste medie sau apelarea la compasiunea persoanei.

Pentru a verifica dacă persoana a fost provocată să săvârșescă infracțiunea, instanțele judecătorești trebuie să stabilească dacă el putea fi în mod rezonabil considerat ca fiind implicat în activitatea infracțională respectivă până la implicarea organului de urmărire penală. Cu alte cuvinte, trebuie verificat dacă reclamantul ar fi săvârșit infracțiunea în lipsa pretensei provocări.

Așadar, instanța de apel a reținut că potrivit materialelor dosarului, ordonanța de începere a urmăririi penale din 14 noiembrie 2013 în cauza penală nr. 20134300415 a fost inițiată în baza procesului-verbal de autosesizare a organului de urmărire penală, precum că la 13 noiembrie 2013 în cadrul acțiunilor de urmărire penală pe cauza penală nr. XXXXX, pornită la 23 octombrie 2013, conform art. 217 alin. (2) Cod penal, s-a stabilit că o persoană necunoscută din XXXXX cu implicarea complicilor deține și se ocupă pe teritoriul orașului și raionului Cantemir cu realizarea ilegală a substanțelor narcotice în cantități mari a căror circulație este interzisă de legislație (f.d. 1, 4, vol.I).

Ulterior, la 21 noiembrie 2013 ofițerul principal al Secției Sud a INI a IGP a MAI, înaintează procurorului adjunct al Procuraturii raionului Cantemir, un raport în care menționează că în urma efectuării măsurilor de urmărire penală și speciale de investigație în cadrul cauzei penale nr. XXXXX, a fost stabilită activitatea infracțională (traficul ilicit de droguri manifestat prin consumul, deținerea, distribuirea, comercializarea marijuanei pe teritoriul r-nul Cantemir) de către Crudu Alexandru, locuitor al XXXXX și complicele cu porecla „Fănel”, locuitor al s. XXXXX.

Totodată, din surse demne de încredere, s-a stabilit că persoana respectivă până la moment se ocupă cu comercializarea marijuanei, fiind solicitată procurorului autorizarea investigației sub acoperire, achiziția de control, urmărirea vizuală. Întru efectuarea măsurilor operative de investigație s-a solicitat desemnarea în calitate de investigator sub acoperire pe XXXXX (f.d.6, vol.I).

Procurorul prin ordonanțele din 21 noiembrie 2013, având la baza raportul ofițerului de investigație, a dispus autorizarea și efectuarea măsurii speciale de investigații - achiziția de control, și investigația sub acoperire, care urmau a fi petrecute de către XXXXX, pe un termen de 30 zile, începând cu data emiterii ordonanței (f.d. 7-8, vol.I).

În scopul efectuării măsurii speciale de investigație, achiziția de control, organul de urmărire penală, la 02 decembrie 2013, a marcat în prezența ofițerului de investigații sub acoperire, XXXXX, bani în sumă de 3500 lei, și transmis

investigatorului pentru utilizarea lor la achiziția de control, fiind întocmit în acest sens procesul-verbal privind marcarea și transmiterea banilor, acțiune care a început la ora 09:15 și s-a finisat la 09:35. De pe bancnotele marcate s-au făcut copii anexate la procesul-verbal (f.d. 9-23, vol.I).

Audiat în ședința instanței de apel, XXXXX a declarat că, la 02 decembrie 2013, s-a întâlnit cu Crudu Alexandru, la intrarea în XXXXX, întâlnirea fiind aranjată de către XXXXX, persoana care în acel timp conlucra cu organele de drept. Scopul întâlnirii sale cu Crudu Alexandru era de a efectua achiziția de control a substanțelor narcotice de tip marijuană.

XXXXX, audiat în ședința instanței de apel, a declarat că aflând despre faptul că Crudu Alexandru se ocupa cu droguri, a anunțat organele de poliție.

În continuare dânsul a făcut cunoștință cu XXXXX prin intermediul unui lucrător operativ. Rolul său la data de 02 decembrie 2013, era să-i facă cunoștință lui XXXXX cu Crudu Alexandru. Dânsul a discutat cu XXXXX despre Crudu Alexandru că ar fi persoana ce se ocupă cu vinderea drogurilor și poate să le vândă și lor. Ulterior, a discutat cu Crudu Alexandru pentru a se întâlni și dânsul împreună cu XXXXX, care se afla la volanul unui automobil, s-au deplasat în XXXXX, unde l-au întâlnit pe Crudu Alexandru la intrarea în sat.

În baza celor relatate, instanța de apel a conchis, că martorul XXXXX în data de 02 decembrie 2013 nu a acționat din proprie inițiativă, dar sub controlul organului de urmărire penală, or, rămân a fi inexplicabile pentru care motive XXXXX a fost implicat în activitățile de investigații speciale ale organului respectiv, în condițiile în care la materialele dosarului nu există probe ce ar demonstra că XXXXX ar fi denunțat activitățile criminale ale lui Crudu Alexandru legate de circuitul substanțelor narcotice, până la pornirea urmăririi penale.

La fel, instanța de apel a notat că în actele și lucrările dosarului nu există dovezi că, Crudu Alexandru, până la pornirea urmăririi penale, ar fi fost cunoscut ca vânzător de substanțe narcotice, nefiind cunoscut în care circumstanțe XXXXX a aflat despre faptul că Crudu Alexandru se ocupă cu vinderea drogurilor, când a aflat despre aceasta și când a hotărât să sesizeze organele de poliție.

Mai mult, din declarațiile martorului XXXXX nu rezultă că el anterior ar fi procurat de la Crudu Alexandru substanțe narcotice de tip marijuană, și cunoștea cu certitudine despre activitatea acestuia legată de traficul ilicit a substanțelor narcotice.

De asemenea, XXXXX, până la data de 02 decembrie 2013, când XXXXX i-a făcut cunoștință cu Crudu Alexandru, nu l-a cunoscut pe ultimul, respectiv, nu putea ști despre activitățile criminale ale lui Crudu Alexandru legate de traficul (vinderea) de substanțe narcotice de tip marijuană.

Însăși XXXXX în declarațiile sale recunoaște că a făcut cunoștință cu Crudu Alexandru prin intermediul lui XXXXX. De aici rezultă că, martorul XXXXX, până la 02 decembrie 2013, cât și în data de 02 decembrie 2013, a acționat sub organizarea și conducerea organului de urmărire penală, cât și pregătit deja pentru a-l instiga și provoca pe Crudu Alexandru la săvârșirea infracțiunii.

Raportul ofițerului de investigații adresat la 21 noiembrie 2013 procurorului precum că Crudu Alexandru ar fi implicat în activitatea infracțională legată de

traficul ilicit de droguri, informație acumulată din surse demne de încredere, nu poate fi reținut ca o probă în demonstrarea faptului că, Crudu Alexandru împreună cu complicele cu porecla „Fănel”, la acea dată, se ocupa cu comercializarea marijuanei pe teritoriul orașului și raionului Cantemir, în proporții deosebit de mari. Aceasta deoarece, la acel moment nu existau informații obiective și veridice că Crudu Alexandru era implicat în săvârșirea infracțiunii cercetate de organul de urmărire penală, or, probe care să demonstreze contrariul, la materialele dosarului lipsesc.

Tot în contextul raportului ofițerului de investigație în care este menționat Crudu Alexandru ca fiind persoana stabilită că se ocupă cu comercializarea marijuanei, se remarcă că acest raport a fost întocmit la 21 noiembrie 2013, în care se indică direct persoana și datele de identitate, însă cu toate acestea, tocmai la 02 decembrie 2013, organul de urmărire penală marchează banii în sumă de 3500 lei, cu transmiterea lor, ofițerului de investigații XXXXX pentru achiziția de control.

Respectiv, se constată o dată în plus că până la data implicării agentului sub acoperire, 21 noiembrie 2013, nu existau probe obiective care să indice la faptul că Crudu Alexandru a inițiat o faptă infracțională ori că acesta eventual ar fi predispus să săvârșească o infracțiune, iar organizarea întâlnirii dintre XXXXX și Crudu Alexandru la 02 decembrie 2013, de către XXXXX, confirmă direct această concluzie.

Totodată, XXXXX contactându-l telefonic la 02 decembrie 2013 pe Crudu Alexandru în vederea stabilirii unei întâlniri, la care deja se știa că urma să participe și XXXXX, agent sub acoperire, explică motivul pentru care anume în data de 02 decembrie 2013 organul de urmărire penală transmite agentului de investigații XXXXX bani marcați în sumă de 3500 lei pentru realizarea achiziției de control.

Aceste circumstanțe demonstrează indubitabil că la 02 decembrie 2013 martorul XXXXX acționa sub conducerea organului de urmărire penală.

Mai mult, la materialele cauzei nu există dovezi precum că Crudu Alexandru ar fi contactat cu martorul XXXXX în vederea comercializării substanțelor narcotice de tip marijuană și nici faptul că Crudu Alexandru ar fi fost inițiatorul vreunei întâlniri cu martorul XXXXX referitor la comercializarea marijuanei în perioada de până la 02 decembrie 2013, dimpotrivă martorul XXXXX este cel care l-a contactat pe Crudu Alexandru pentru a se întâlni, urmărind scopul de a-l include pe XXXXX în rândul cunoștințelor lui Crudu Alexandru, pentru a-i face cunoștință cu acesta, cunoscând că este agent sub acoperire, și că acțiunile agentului sub acoperire îndreptate spre achiziționarea de substanțe narcotice de la Crudu Alexandru, în condițiile în care Crudu Alexandru nu avea vreo tangență cu substanțele narcotice.

Astfel, considerentele expuse, confirmă ipoteza că întâlnirea organizată la 02 decembrie 2013 între XXXXX și Crudu Alexandru de către XXXXX, având ca scop camuflarea investigației activității infracționale a lui Crudu Alexandru, prin realizarea achiziției de control, a fost manopera organului de urmărire penală care la acel moment acționa prin intermediul lui XXXXX și a agentului sub acoperire XXXXX.

Curtea Europeană în cauza *Vanyan vs Rusia* (53203/99 din 15 decembrie 2005) a constatat că problema provocării poate fi pusă chiar și în situațiile în care activitatea respectivă a fost efectuată de către o persoană privată care a acționat ca agent sub acoperire, în timp ce acesta a fost de fapt organizată și condusă de către organul de urmărire penală.

De altfel, instanța de apel a accentuat că la dosar lipsesc probe ce ar demonstra existența vreunei înțelegeri între martorul XXXXX și Crudu Alexandru pentru a se întâlni la 02 decembrie 2013, în scopul cumpărării de substanțe narcotice - marijuană la suma de 3500 lei, pe care agentul sub acoperire XXXXX i-a primit marcați de la organul de urmărire penală întru realizarea achiziției de control.

De asemenea, rămâne a fi neclar în baza căror circumstanțe sau constatări organul de urmărire penală, la 02 decembrie 2013, efectuează acțiunea de marcarea a banilor în sumă de 3500 lei, or, martorul XXXXX contactându-l pe Crudu Alexandru pentru a se întâlni, nu indică că s-au înțeles cu Crudu Alexandru referitor la eventuala cantitate de substanțe narcotice ce urma să fie achiziționată de XXXXX la 02 decembrie 2013, pentru a fi în măsură organul de urmărire penală să stabilească concret suma de care avea nevoie agentul sub acoperire XXXXX pentru realizarea achiziției de control.

XXXXX în declarațiile sale indică că, la 02 decembrie 2013, Crudu Alexandru trebuia să-i vândă o cantitate mai mare de substanțe narcotice, însă cantitatea vândută era una mai mică. În punga primită de la Crudu Alexandru nu cunoaște ce cantitate de marijuană era, probabil 7 pahare. Suma de 3500 lei marcată și primită de la organul de urmărire penală a folosit-o la realizarea achiziției drogurilor.

Cu referire la aceste declarații, instanța de apel a menționat că acestea nu pot fi credibile, deoarece rămâne fără o explicație logică suma de 3500 lei primită de agentul sub acoperire pentru realizarea achiziției de control, în condițiile în care nu era cunoscută cantitatea substanțelor narcotice care urma să fie achiziționate, cât și declarațiile lui XXXXX, că cantitatea achiziționată era mai mică, însă totuși a achitat întreaga sumă primită de la organul de urmărire penală.

Declarațiile martorului XXXXX precum că Crudu Alexandru la data de 02 decembrie 2013, a vândut lui XXXXX o anumită cantitate de marijuană, în vederea confirmării declarațiilor depuse de XXXXX referitor la realizarea achiziției de control, urmează a fi apreciate ca fiind lipsite de credibilitate, deoarece acțiunile lui XXXXX, au fost organizate și conduse de organul de urmărire penală.

Astfel, la materialele cauzei în vederea confirmării realizării achiziției de control de către agentul sub acoperire XXXXX, sunt anexate procesul-verbal de marcarea și transmitere a banilor din 02 decembrie 2013, raportul scris de XXXXX referitor la realizarea achiziției de control, procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 02 decembrie 2013, ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare a substanțelor narcotice de la XXXXX, întocmite la 02 decembrie 2013, cât și declarațiile lui XXXXX și a martorului XXXXX.

Făcând referire la jurisprudența Curții Europene din cauzele *Ramanauskas vs Lituania* precum și *Nosko și Nefedov vs Federația Rusă*, instanța de apel a statuat, că excluzând probele obținute în rezultatul incitării la săvârșirea infracțiunii, se

atestă că în actele dosarului lipsesc probe care ar demonstra realizarea achiziției de control de către XXXXX la data de 02 decembrie 2013, în cadrul căreia Crudu Alexandru i-a vândut o anumită cantitate de marijuană, iar o singură ordonanță și un proces-verbal de ridicare întocmite la 02 decembrie 2013 de către organul de urmărire penală, prin care de la XXXXX s-a ridicat o pungă de polietilenă de culoare neagră în care se afla o cantitate de masă vegetală ierboasă mărunțită, de culoare verde, cu miros specific de marijuană (f.d. 27-28, vol.I), nu confirmă că substanțele narcotice ridicate de la XXXXX, au fost achiziționate de la Crudu Alexandru.

Alte probe care să indice la achiziționarea substanțelor narcotice de XXXXX de la Crudu Alexandru la data de 02 decembrie 2013, lipsesc.

Instanța de apel a mai remarcat că, XXXXX a declarat că la 02 decembrie 2013, inculpatul Crudu Alexandru i-a vândut 7 pahare de marijuană, pe când conform raportului de expertiză nr. 8378 din 05 decembrie 2013 se constată că masa vegetală uscată și mărunțită de culoare verde-cafenie, ridicată la 02 decembrie 2013 în cadrul achiziției de control de la investigatorul sub acoperire pe nume Igor, reprezintă marijuană, care se atribuie la substanțele narcotice, cantitatea căreia constituie 180,19 g.

De asemenea, instanța de apel, a remarcat divergențele dintre declarațiile martorului XXXXX și XXXXX referitor la locul în care Crudu Alexandru, la 02 decembrie 2013, a intrat în posesia substanțelor narcotice, achiziționate de XXXXX. Astfel, martorul XXXXX declară că la intrarea în XXXXX s-au întâlnit cu Crudu Alexandru. În timp ce se deplasau spre sat, Crudu Alexandru a sunat o persoană Valerică, care a ieșit de după deal cu o sacoșă, pe care i-a transmis-o lui Crudu Alexandru. Respectiv, Crudu Alexandru i-a transmis sacoșa dânsului, iar el i-a achitat suma de 3500 lei.

Cu referire la acest moment, XXXXX, declară însă că, la intrarea în XXXXX s-au întâlnit cu Crudu Alexandru.

Ulterior, au mers la o casă, care era prima sau a doua pe stânga de la intrare în sat, au intrat în ograda acelei case, dânsul, XXXXX și Crudu Alexandru, iar un băiat a ieșit în ogradă, care i-a dat pachetul cu marijuană, ulterior s-au înțeles cu prețul.

În contradictoriu cu aceste declarații, inculpatul Crudu Alexandru, audiat în instanța de apel, a declarat că, la 02 decembrie 2013, l-a sunat XXXXX, l-a rugat să-i arate unde locuiește, deoarece nu fusese niciodată la el, iar dânsul i-a propus să meargă în sat. XXXXX a venit la dânsul peste 20 min., l-a luat cu o mașină, la volanul căruia se afla o persoană pe numele Igor.

Dânsul s-a urcat în automobil pe bancheta din spate, și toți trei au mers în XXXXX. La casa din sat, se afla tatăl său, care i-a invitat să intre înăuntru. Igor nu a dorit să intre în casă, dar XXXXX a intrat și a servit un pahar de vin cu tatăl său. După aceasta s-au deplasat pe un deal spre ieșirea din XXXXX, unde s-au apropiat două persoane cu motocicletă, unul era Tucan Viorel, iar al doilea Tudoreanu Valeriu. XXXXX s-a coborât din automobil și s-a apropiat de aceste persoane, Igor a rămas în automobil. Când s-a întors la automobil XXXXX ținea în mână un pachet, care l-a pus lângă scaunul unde era așezat.

Ulterior, s-au deplasat spre or. Cahul, dânsul a coborât din automobil în centrul oraşului.

Analizând declarațiile lui Crudu Alexandru în raport cu declarațiile divergente ale martorilor XXXXX și XXXXX, instanța de apel a conchis că declarațiile ultimilor nu pot fi apreciate ca o probă veridică și pertinentă ce ar sta la baza unei sentințe de condamnare, or dubiile în privința acestora nu pot fi înlăturate și conform prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, se interpretează în favoarea inculpatului.

O altă circumstanță importantă în vederea verificării gradului de implicare al organului de urmărire penală în montarea infracțiunii, care demonstrează credibilitatea argumentelor apărării cu privire la provocare, este că, în perioada de până la 12 decembrie 2013, Crudu Alexandru nu l-a contactat pe XXXXX și nici XXXXX în vederea organizării vreunei întâlniri pentru data de 12 decembrie 2013, în scopul vânzării a 40 de pahare de substanțe narcotice lui XXXXX.

Tot, în perioada indicată lipsesc date precum că martorii XXXXX și XXXXX ar fi întreținut careva relații cu Crudu Alexandru în scopul efectuării investigației activității infracționale a lui Crudu Alexandru legată de circuitul substanțelor narcotice pentru a stabili pregătirea săvârșirii infracțiunii de către Crudu Alexandru, cât și de a descoperi schema prin care acesta intra în posesia substanțelor narcotice și complicitii săi, or, anume acesta a fost scopul pentru care procurorul a autorizat efectuarea măsurilor speciale de investigații - achiziția de control și investigația sub acoperire.

Din declarațiile martorului XXXXX reiese că, locul întâlnirii cu Crudu Alexandru a fost stabilit de către dânsul personal, urmau să se întâlnească la ora 12:00, însă Crudu Alexandru a venit la întâlnire la ora 18:00.

Respectiv, XXXXX în declarațiile sale nu menționează că dânsul sau XXXXX, ar fi făcut vreo înțelegere cu Crudu Alexandru pentru a se întâlni la o dată ulterioară, în vederea vinderii a 40 pahare de marijuana.

Martorul XXXXX indică că ei s-au înțeles cu Crudu Alexandru să se întâlnească peste o săptămână, pentru a le vinde marijuana în cantitate de 40 pahare, cu costul unui pahar de 500-700 lei probabil.

Aceste declarații ale martorului XXXXX nu pot fi reținute ca o probă în demonstrarea implicării lui Crudu Alexandru în săvârșirea infracțiunii cercetată de organul de urmărire penală, deoarece vine în contradicție cu declarațiile inculpatului Crudu Alexandru și a martorului Tucan Viorel, audiat în ședința instanței de fond.

Mai mult, s-a stabilit că martorul dat după pornirea urmăririi penale, a acționat sub conducerea organului de urmărire penală.

Drept urmare, inculpatul Crudu Alexandru cu referire la întâlnirea organizată de XXXXX, prin intermediul martorului XXXXX din 12 decembrie 2013, declară că, pe 12 decembrie 2013 pe la orele 08:00 deplasându-se din s. Andrușul de Jos spre or. Cahul, la intrarea în or. Cahul l-a văzut pe XXXXX, întrebându-l unde merge, acesta i-a spus în centrul oraşului, și au mers până la magazinul „Flamingo”. Pe la orele 14:00 - 15:00 a fost sunat de XXXXX, care l-a rugat să-l ajute, deoarece automobilul cumnatului Igor s-a defectat, și să-i tragă la tracțiune. Dânsul i-a

răspuns că nu poate veni, pentru că se afla la muncă, dar i-a spus că spre seară se va elibera. După aceasta XXXXX îl suna foarte insistent.

Pe la orele 17:00 – 18:00 după ce s-a eliberat și în timp ce se deplasa spre or. Cantemir, XXXXX l-a sunat și l-a rugat să intre în XXXXX pentru a lua un pachet. Din XXXXX a luat un pachet cu calendar pe el, legat la gură.

Deși afară era întuneric, a văzut că pachetul i l-a transmis Tucan Viorel.

Dânsul a întrebat că pachetul îl transmite lui XXXXX, persoana i-a răspuns - da. Pe drum a fost sunat de mai multe ori de către XXXXX și XXXXX, prin intermediul numărului de telefon a lui XXXXX, spunându-i să meargă mai repede, că se grăbesc. La intrarea în or. Cantemir, la o stație de alimentare de lângă sensul giratoriu, se afla XXXXX și XXXXX.

Dânsul i-a întrebat unde este acel autoservice, ei i-au explicat cum să ajungă acolo. A mers de la sensul giratoriu la dreapta, vreo 200 m.

Când a ajuns la locul indicat, XXXXX l-a rugat să-i dea pachetul, când a întins pachetul, acesta a făcut doi pași înapoi și deodată a auzit „*poliția, jos la pământ*”. Dânsul s-a aplecat, nu a încercat să fugă, deoarece acolo era un gard înalt de 2 m și era doar o intrare, fiind reținut în acel timp.

Referitor la declarațiile martorului Tucan Viorel (f.d. 86, vol.II), instanța de apel a enunțat că circumstanțele relatate demonstrează implicarea activă a organului de urmărire penală, prin intermediul lui XXXXX și a agentului sub acoperire XXXXX, în organizarea operațiunii de comercializare a drogurilor de către Crudu Alexandru în data de 12 decembrie 2013, or, declarațiile inculpatului Crudu Alexandru cu referire la circumstanțele în care a intrat în posesia pachetului cu substanțe narcotice depistate asupra sa la data de 12 decembrie 2013, când a fost reținut de către colaboratorii de poliție, sunt confirmate în totalitate prin depozițiile martorului Tucan Viorel.

Totodată, la 11 decembrie 2013, ora 10:45-11:10 organul de urmărire penală, în prezența investigatorului sub acoperire, a marcat bani în sumă de 1000 lei, pe care i-a transmis agentului cu nume Igor pentru efectuarea achiziției de control (f.d. 33-35).

Din explicațiile depuse de XXXXX și XXXXX rezultă că, Crudu Alexandru la data de 12 decembrie 2013 urma să-i vândă agentului sub acoperire 40 pahare de marijuană. Iar, conform ordonanței și procesului-verbal de ridicare din 13 decembrie 2013, de la agentul sub acoperire XXXXX a fost ridicată suma de 1000 lei, marcată și transmisă acestuia, pentru realizarea achiziției de control.

Astfel, având în vedere că organul de urmărire penală a organizat reținerea inculpatului Crudu Alexandru la 12 decembrie 2013, imediat după ce acesta s-a apropiat de locul întâlnirii stabilit de agentul sub acoperire XXXXX, și cunoscând că aspra lui Crudu Alexandru avea pachetul cu marijuană, luat de la Tucan Viorel, la rugămintea lui XXXXX, nu este clar pentru care motiv la 12 decembrie 2013 a fost necesară marcarea banilor în sumă de 1000 lei, cu transmiterea acestora agentului sub acoperire XXXXX pentru realizarea achiziției de control.

Aceste circumstanțe, încă o dată demonstrează că, întreaga operațiune, prin care Crudu Alexandru a intrat în posesia marijuanei, la 12 decembrie 2013, a fost organizată de organul de urmărire penală, prin intermediul lui XXXXX.

Iar marcarea și transmiterea banilor agentului sub acoperire, a fost efectuată de către organul de urmărire penală în scopul administrării probelor care ulterior să fie folosite împotriva lui Crudu Alexandru în procesul penal, și care să ducă la condamnarea acestuia.

La fel, a remarcat instanța de apel și procesul-verbal de examinare a obiectului din 13 decembrie 2013, conform căruia a fost cercetat telefonul mobil model „Nokia” de culoare albă, ridicat la reținere de la Crudu Alexandru, iar din analiza agendei telefonice rezultă că, la 12 decembrie 2013, Crudu Alexandru are recepționat la 10:09 un apel telefonic de la o persoană înregistrată ca Igor, la ora 17:33 - de la Max Cahul, și numele formate la ora 17:37 - Viorel Tukan, la ora 18:00 - Max Cahul (f.d. 84, vol.I).

Un alt aspect care demonstrează rolul determinat activ al organului de urmărire penală, prin intermediul lui XXXXX și a agentului sub acoperire XXXXX de a-l provoca pe Crudu Alexandru la săvârșirea infracțiunii, care în mod normal nu ar fi comis-o, cu scopul de a permite stabilirea infracțiunii, inclusiv furnizarea de probe și să facă posibilă acuzarea acestuia, este că în baza ordonanței procurorului din 12 decembrie 2013, a fost autorizată de către judecătorul de instrucție, prin încheierea din 12 decembrie 2013, acțiune procesuală de efectuare a percheziției la domiciliul lui Crudu Alexandru, în cadrul căreia la domiciliul lui Crudu Alexandru din XXXXX, nu au fost descoperite obiectele căutate sau alte obiecte interzise de lege, fapt rezultat din procesul-verbal de percheziție din 12 decembrie 2013 (f.d. 49-50, vol.I).

În baza ordonanței procurorului din 12 decembrie 2013, a fost autorizată de către judecătorul de instrucție, prin încheierea din 12 decembrie 2013, acțiunea procesuală de efectuare a percheziției la domiciliul concubinei lui Crudu Alexandru - Sterpu Natalia, situat în XXXXX, în cadrul căreia la domiciliul indicat, nu au fost descoperite plante cu conținut narcotic și nici bancnotele cu nominalul de 200 lei și 100 lei indicate în ordonanță, fapt rezultat din procesul-verbal de percheziție din 12 decembrie 2013 (f.d. 65-66, vol.I).

În scopul depistării bancnotelor cu nominalul de 200 lei și 100 lei utilizate de agentul sub acoperire XXXXX la achiziționarea drogurilor la data de 02 decembrie 2013, în sumă de 3500 lei, și a substanțelor narcotice, la data de 12 decembrie 2013, organul de urmărire penală a efectuat percheziții autorizate de judecătorul de instrucție, și la domiciliul altor persoane care se suspectă că sunt complicii lui Crudu Alexandru, însă în domiciliile acestora nu au fost depistate bancnotele căutate în baza ordonanței procurorului (f.d. 75, 55-57, vol.I).

Astfel, organul de urmărire penală nu a demonstrat acțiunea directă a lui Crudu Alexandru îndreptată spre comercializarea substanțelor narcotice la data de 12 decembrie 2013, agentului sub acoperire XXXXX, or, după cum s-a menționat mai sus, pachetul în care se aflau substanțele narcotice, ridicate de la fața locului, Crudu Alexandru l-a luat de la martorul Tukan Viorel, ce-l avea de la XXXXX și îl păstra la rugămintea acestuia. Iar pachetul în care se aflau substanțele narcotice, Tukan Viorel i l-a transmis lui Crudu Alexandru, în urma sunetului telefonic primit de la XXXXX, care îi comunicase că anume Crudu Alexandru va veni după pachet.

Un alt fapt important care se impune a remarca este lipsa informațiilor în cazierul inculpatului Crudu Alexandru referitor la implicarea acestuia sau atragerea lui anterioară la răspundere penală pentru circuitul ilegal de substanțe narcotice, fapt care rezultă din revendicare (f.d. 185, vol.I).

Mai mult, la etapa preliminară, organul de urmărire penală nu a avut nici o dovadă că Crudu Alexandru ar fi fost implicat anterior în acțiuni legate de comercializarea substanțelor narcotice.

Instanța de apel a concluzionat, că partea acuzării nu a demonstrat că în lipsa acțiunilor de provocarea ale martorului XXXXX și a agentului sub acoperire XXXXX, ar fi fost săvârșită infracțiunea de comercializare a substanțelor narcotice de către Crudu Alexandru.

Prin astfel de acțiuni active în mod evident s-a comis instigarea și determinarea de către organul de urmărire penală a martorului XXXXX să organizeze întâlnirile cu Crudu Alexandru, la care să participe și agentul sub acoperire, în scopul constatării acțiunii flagrante de păstrare, prelucrare, transportare, săvârșite în scop de înstrăinare și înstrăinarea ilegală a substanțelor narcotice în proporții mari, ceea ce constituie o încălcare a interdicției prevăzute de art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, adică în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute prin provocarea persoanei la săvârșirea infracțiunii.

În cauza *Morari vs Republica Moldova* (hotărârea din 08 martie 2016), Curtea Europeană reamintește că, potrivit regulii generale, admisibilitatea și evaluarea probelor sunt reglementate de legea națională și apreciate de instanțele naționale.

Totuși, admiterea unor anumite probe poate genera un proces inechitabil.

Așa s-a dovedit a fi cazul, spre exemplu, a probelor obținute prin intermediul provocărilor de către polițiști.

Relevant în acest context sunt și explicațiile conținute în hotărârea CEDO *Gafgen vs Germania* din 01 iunie 2010, în care Curtea a statuat că, dacă organele de urmărire penală au administrat o probă cu încălcarea principiilor și loialității, aducând atingere drepturilor garantate de Convenția Europeană, iar din acest mijloc de probă au rezultat fapte sau împrejurări ce au condus direct și necesar la administrarea în mod legal a altor mijloace de probă (administrarea mijlocului nelegal fiind condiție *sine qua non* pentru administrarea mijlocului de probă legal), acestea din urmă, vor fi excluse, instanțele neputându-și fundamenta hotărârea pe aceste probe derivate.

Instanța de apel a mai accentuat, că Curtea Europeană în jurisprudența sa privind art. 6 al Convenției, în care a dezvoltat conceptul de înscenare ca fiind distinct de folosirea tehnicilor legale ale activităților sub acoperire, a reafirmat obligația instanțelor interne de a efectua o examinare atentă a materialului de urmărire penală atunci când un acuzat invocă utilizarea mijloacelor de constrângere din partea agenților de poliție. Tot, în temeiul art. 6 § 1 CEDO, instanțele judecătorești au obligația de a evalua minuțios argumentele inculpatului

cu privire la înscenare și să asigure respectarea dreptului acuzatului la apărare, în special respectarea principiului contradictorialității și al egalității armelor.

În concluzie, instanța de apel a statuat, că din probele analizate în ședință se atestă că organul de urmărire penală, nu s-a limitat la examinarea în mod pasiv a activității infracționale a inculpatului Crudu Alexandru, ci a exercitat asupra acestuia, prin intermediul lui XXXXX și a agentului sub acoperire XXXXX, acțiuni provocatoare la săvârșirea infracțiunii, pe care de altfel nu ar fi săvârșit-o, cu scopul de a face posibilă constatarea săvârșirii infracțiunii, deci spre a o proba în cadrul urmăririi penale.

Respectiv, acțiunile lui XXXXX susținute activ de organul de urmărire penală, au avut ca efect convingerea și provocarea lui Crudu Alexandru la săvârșirea infracțiunii, pentru care a fost condamnat de către instanța de fond, însă datele dosarului nu indică precum că infracțiunea respectivă ar fi fost săvârșită fără intervenția organului de urmărire penală.

Instanța de apel a considerat relevante și constatările jurisprudenței CtEDO, care a statuat că atunci când un acuzat afirmă că a fost provocat să comită o infracțiune, sarcina probațiunii se pune pe seama autorităților, adică acuzatorul de stat are obligație de a demonstra faptul că nu a existat o provocare și că afirmațiile acuzatului sunt neveridice (*cauza Morari vs. Republica Moldova, hotărârea din 08 martie 2016*).

Drept urmare, Crudu Alexandru nu a avut nici inițiativa, nici intenția de a comite faptele incriminate, iar fapta nu ar fi fost săvârșită fără intervenția organului de urmărire penală, prin intermediul lui XXXXX.

5. Procurorul, invocând temeiul de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului menționează că concluzia instanței de apel precum că în acțiunile persoanelor sub acoperire există fapte de provocare la săvârșirea infracțiunii de circulație a drogurilor cu scop de înstrăinare, este contradictorie probelor cercetate. Or, nimeni nu l-a impus pe Crudu Alexandru să păstreze în locuri tănuite cantități deosebit de mari a drogurilor ridicate, fapt dovedit cu certitudine.

Remarcă procurorul, că nu este clară soluția instanței de apel privind achitarea lui Crudu Alexandru, fără a fi luată în considerare constatarea primei instanțe în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

Or, dacă Crudu Alexandru nu avea de gând să înstrăineze drogurile, de ce cantitățile de droguri cu fost repartizate practic uniform în 25 pachete, aproximativ câte 30 grame +7-5 grame, aceasta demonstrând scopul înstrăinării drogurilor.

Relevă acuzatorul de stat, că martorul XXXXX a declarat instanței de apel că XXXXX, agent sub acoperire, a aflat de la dânsul că Crudu Alexandru comercializează drogurile și că ultimul i-a vândut un pahar de 100 grame de marihuană, o mînă, un pachet nu mare (f.d. 203, vol.II).

De aici rezultă că nota instanței de apel „în actele și lucrările dosarului nu există dovezi că, Crudu Alexandru, până la pornirea urmăririi penale, ar fi fost cunoscut ca vânzător de substanțe narcotice”, este neîntemeiată.

Conform procesului-verbal de examinare a obiectului din 13 decembrie 2013, (f. d. 83-85. vol. I), conform căruia a fost examinat un telefon mobil model „Nokia”, ridicat de la Crudu Alexandru. La segmentul numere formate, în data de 12 decembrie 2013, ora 17:37 apelează persoana înregistrată cu numele „Viorel Tukan”, iar la ora 18:00 apelează persoana „Max Cahul”. Ultimul fiind XXXXX.

Astfel, rezultă că este neîntemeiată concluzia instanței de apel precum că „la materialele cauzei nu există dovezi precum că Crudu Alexandru ar fi contactat cu martorul XXXXX în vederea comercializării substanțelor narcotice de tip marijuana și nici faptul că Crudu Alexandru ar fi fost inițiatorul vreunei întâlniri cu martorul XXXXX referitor la comercializarea marijuanaei...”.

Cu referire la concluzia instanței de apel privind excluderea probelor obținute în rezultatul incitării la săvârșirea infracțiunii, recurentul menționează că instanța de apel nici în descriptivul și nici în dispozitivul deciziei nu a indicat expres ce probe ale acușării exclude.

În al doilea rând, nici Crudu Alexandru și nici avocatul acestuia până la finisarea urmăririi penale, dar și nici în prima instanță, nu au solicitat excluderea careva probe în temeiul art. art. 94, 251 Cod de procedură penală.

În al treilea rând, instanța de apel nu a dat apreciere conform art. 101 Cod de procedură penală, fiecărei probe separat, și tuturor probelor în coroborare: raportului de expertiză nr. 8856 din 18 decembrie 2013 (f.d. 163-167, vol.I); procesului-verbal de autosesizare înregistrat în R-1 la 14 noiembrie 2013 (f.d. 4, vol.I); procesului-verbal de marcarea și transmitere a banilor din 02 decembrie 2013 (f.d. 9-23, vol.I); procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații din 02 decembrie 2013 (f.d. 26, vol.I); procesului-verbal de ridicare, ambele fiind din 02 decembrie 2013 (f.d. 27-28, vol.I); procesului-verbal de marcarea și transmitere a banilor din 11 decembrie 2013 (f.d. 33-35. vol.I); procesului-verbal de cercetare la fața locului din 12 decembrie 2013 (f.d. 38-39. vol.I); procesului-verbal de examinare a obiectului din 13 decembrie 2013 (f.d. 83-85, vol.I); procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigații din 13 decembrie 2013 (f.d. 91, vol.I); procesului-verbal de ridicare ambele fiind din 13 decembrie 2013 (f.d. 92-93, vol.I); raportului de expertiză nr. 8378 din 05 decembrie 2013 (f.d. 157-158, vol.I); raportului de expertiză nr. 1492 din 12 februarie 2014 (f.d. 172-175, vol.I), ci doar le-a descris în textul deciziei.

Accentuează procurorul, că sentința nu a fost atacată nici de către inculpat și nici de către apărătorul acestuia, astfel fiind recunoscută situația de fapt și de drept constatată de prima instanță.

Relevă recurentul, că prin înregistrarea video din 12 decembrie 2013 a momentului și locului unde inculpatul Crudu Alexandru a transportat substanțele stupefiante (marijuana), se constată că pungile cu marijuană ce se aflau în punga mare au fost azvârlite, împrăștiate de către inculpat pe zăpadă și că persoana pusă la pământ și încătușată, este inculpatul Crudu Alexandru.

Totodată, prima instanță a reținut că este unanim cunoscut faptul că masa vegetală de marijuana, are un miros puternic, specific. Aflarea în preajma unei mase vegetate de marijuana, în mod automat se simte mirosul specific, înțepător.

Respectiv aflarea masei substanței narcotice (marijuană) în cantitate de 846,99 gr în salonul automobilului, în mod evident a răspândit mirosul specific, înțepător și inculpatul Crudu Alexandru, nu a putut să nu știe ce se afla în pungă.

Cu atât mai mult, faptul că inculpatul Crudu Alexandru, conștientiza că în mod ilegal transporta substanța stupefiantă (marijuană), se demonstrează și prin acțiunile inculpatului. Or, inculpatul Crudu Alexandru la 12 decembrie 2013, cunoscând că în mod ilegal transportă substanțe stupefiante (marijuană). În momentul când a văzut colaboratorii de poliție, întru ștergerea urmelor infracțiunii și eschivării de la răspunderea penală, a început să fugă și să arunce substanța stupefiantă (marijuană), care era în pungă, ambalată în alte 25 de pungi de polietilenă de culoare străvezie.

Consideră procurorul că asemenea fapte constatate în cadrul procesului penal au fost ignorate de instanța de apel, nefiindu-le date nici o apreciere.

Totodată, invocă că instanța de apel a indicat în decizia adoptată prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, însă în lipsa apelurilor părții apărării, instanța de apel nu putea să înrăutățească situația apelantului.

Procurorul apreciază ca neîntemeiată concluzia instanței de apel prin care se menționează că: *„în prezenta cauză probele instrumentate au fost obținute prin implicarea activă a lui XXXXX A., care acționa sub conducerea organului de urmărire penală, pentru a justifica condamnarea lui Crudu Alexandru, rezultă că aceste ingerințe l-au privat pe inculpat de a putea beneficia de dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6§1 din Convenție (cauza Sandu vs. Moldova hotărârea din 11 februarie 2014)”*.

În sens procurorul indică că în cadrul urmăririi penale, rolul activ a avut organul de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 254 Cod de procedură penală, totodată, nu s-a constatat nulitatea careva acte sau acțiuni procesuale.

Susține că procesul penal a fost unul echitabil, lui Crudu Alexandru i-a fost prezentată învinuirea clară, cu acordarea posibilității prezentării probelor în apărare, procesul s-a desfășurat în mod echitabil, public, în termen rezonabil, cu respectarea principiului prezumpției nevinovăției, cu respectarea drepturilor din art. 6§3 CțEDO.

6. Avocatul Popa Alexandru în numele inculpatului a depus referință la recursul procurorului, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece temeiurile invocate de recurent nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul declarat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal atestă, că acuzatorul de stat invocă în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Cu referire la argumentele menționate în recurs, Colegiul penal conchide că acestea sunt nefondate și nu reflectă prezența în speță a încălcărilor invocate, deoarece instanța de apel a respectat prevederile legale prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul acuzatorului de stat, corect ajungând la concluzia privind achitarea inculpatului de sub învinuirea înaintată, respectiv decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 4 din prezenta decizie.

Potrivit prevederilor art. 409 Cod de procedură penală, (1) instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. (2) În limitele prevederilor arătate în alin. (1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

În sensul normei enunțate este de înțeles, că prin efectul devolutiv al căii de atac se înțelege condiționarea examinării apelului doar în privința apelantului și calității lui procesuale, cât și examinarea tuturor aspectelor de fapt și de drept, inclusiv în afara motivelor invocate în apel, dacă acestea sunt în favoarea inculpatului ori apelantului. Prin declararea apelului se provoacă o verificare multilaterală de fapt și de drept a sentinței, verificare care se efectuează în măsura în care hotărârea a fost atacată, în baza materialelor din dosar doar în privința acelor fapte care au format obiectul judecării în prima instanță.

În conformitate cu prevederile art. 409 alin. (2) din Codul de procedură penală, instanța de apel are obligația de a întreprinde măsuri pozitive la judecarea apelului, pentru a repara erorile de fapt și de drept comise de prima instanță, doar atunci când aceste erori au influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului.

Conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate în ședința instanței de apel sau se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță.

În sensul alin. (2) al aceluiași articol, reieșind din faptul că apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, acesta prevede posibilitatea ca instanța să dea o nouă apreciere probelor administrate în fața primei instanțe.

Astfel instanța de apel, soluționând apelul, poate să caseze (desființeze) sentința primei instanțe și să pronunțe o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, adoptând una din soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, prin aprecierea temeiniciei sau netemeiniciei învinuirii, dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului sau încetarea procesului penal.

Tot în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corecte au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii*; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei.

Având în vedere prevederile legale enunțate, Colegiul penal lărgit atestă netemeinicia alegațiilor invocate de procuror prin care se invocă că odată ce inculpatul Crudu Alexandru nu a contestat sentința primei instanțe cu apel, acesta ar fi acceptat starea de fapt și de drept constatată de prima instanță, respectiv în opinia acuzării instanța de apel greșit pronunțând soluția de achitare.

De asemenea, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind greșită interpretarea acuzatorului de stat, cu referire la faptul că instanța de apel indicând în decizia pronunțată prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, a creat o situație defavorabilă părții acuzării în propriul apel.

Or, potrivit practicii judiciare constante, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept numai la

persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Apelul este și o cale de reformare a hotărârii. În cazul admiterii lui, hotărârea atacată este desființată integral sau în parte, iar cauza va primi o nouă rezolvare în instanța de apel.

În baza apelului se face o nouă judecată în fond a cauzei, apreciindu-se probele din dosar, utilizându-se și posibilitatea administrării de noi probe.

Distinct de considerentele expuse, Colegiul penal lărgit analizând conținutul cererii de recurs, mai reține și faptul, că argumentele invocate de procuror se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste motive, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea soluției de achitare, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală și nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor.

Prin urmare, instanța de apel a cercetat în ansamblu, din punct de vedere al coroborării întregul material probator anexat la cauza penală, și întemeiat a ajuns la concluzia privind casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță privind achitarea lui Crudu Alexandru de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În acest sens este de menționat, că în conținutul deciziei adoptate, instanța de apel a desfășurat detaliat motivele care i-au format convingerea că, în speță, inculpatul a fost provocat la săvârșirea infracțiunii incriminate.

Or, în situația în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea infracțiunii, instanțele judecătorești trebuie să examineze minuțios materialele cauzei penale, deoarece pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil, toate probele obținute în rezultatul provocării de către organul de urmărire penală trebuie să fie excluse. Pentru a verifica dacă persoana a fost provocată să săvârșască infracțiunea, instanțele judecătorești trebuie să stabilească dacă ea

putea în mod rezonabil considerată ca fiind implicată în activitatea infracțională respectivă până la implicarea organului de urmărire penală.

Deși în opinia recurentului concluzia instanței de apel cu privire la existența provocării ar fi contradictorie probelor cercetate, subliniind în acest sens că inculpatul Crudu Alexandru ar fi păstrat în locuri tănuite cantități deosebit de mari de droguri, Colegiul penal lărgit atestă că la acest aspect instanța de apel corect a concluzionat în baza actelor din dosar, că:

- în baza ordonanței procurorului din 12 decembrie 2013, a fost autorizată de către judecătorul de instrucție, prin încheierea din 12 decembrie 2013, acțiunea procesuală de efectuare a percheziției la domiciliul lui Crudu Alexandru, în cadrul căreia la domiciliul lui Crudu Alexandru din XXXXX, **nu au fost descoperite obiectele căutate sau alte obiecte interzise de lege**, fapt rezultat din procesul-verbal de percheziție din 12 decembrie 2013 (f.d. 49-50, vol.I);

- în baza ordonanței procurorului din 12 decembrie 2013, a fost autorizată de către judecătorul de instrucție, prin încheierea din 12 decembrie 2013, acțiunea procesuală de efectuare a percheziției la domiciliul concubinei lui Crudu Alexandru - Sterpu Natalia, situat în XXXXX, în cadrul căreia la domiciliul indicat, **nu au fost descoperite plante cu conținut narcotic și nici bancnotele cu nominalul de 200 lei și 100 lei indicate în ordonanță**, fapt rezultat din procesul-verbal de percheziție din 12 decembrie 2013 (f.d. 65-66, vol.I);

- în scopul depistării bancnotelor cu nominalul de 200 lei și 100 lei utilizate de agentul sub acoperire XXXXX la achiziționarea drogurilor la data de 02 decembrie 2013, în sumă de 3500 lei, și a substanțelor narcotice, la data de 12 decembrie 2013, organul de urmărire penală a efectuat percheziții autorizate de judecătorul de instrucție, și la domiciliul altor persoane care se suspectă că sunt compliciti lui Crudu Alexandru, **însă în domiciliile acestora nu au fost depistate bancnotele căutate** în baza ordonanței procurorului (f.d. 75, 55-57, vol.I).

Sintetizând jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului în materie de provocare (*hotărârile Teixeira de Castro vs Portugalia, Ramanauskas vs Lituania, Khudobin vs Rusia, Sandu vs Moldova*) se reține că existența provocării la infracțiuni poate fi constatată în cazul întrunirii următoarelor condiții cumulative:

- acțiunea presupusă ca act ilegal tinde să fie probată prin solicitarea care provine de la o persoană ce avea sarcina să descopere infracțiunea sau când există o determinare directă la comiterea unui act de corupere din partea unui denunțător;

- lipsesc indici obiectivi că fapta ar fi fost săvârșită fără această intervenție a agenților statului, care nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod esențialmente pasiv, însă au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni;

- nu există suspiciuni obiective că persoana ar fi implicată în acte de comercializare a drogurilor înainte de implicarea agenților statului, sau, după caz a persoanelor private care acționează sub supravegherea agenților statului.

Având în vedere aceste deziderate, Colegiul penal lărgit statuează, că instanța de apel corect a evidențiat faptul, că potrivit informațiilor din revendicare, în

privința inculpatului Crudu Alexandru lipsesc careva date referitor la implicarea acestuia sau atragerea lui anterioară la răspundere penală pentru circuitul ilegal de substanțe narcotice (f.d. 185, vol.I).

De asemenea instanța de apel corect a conchis, că martorul XXXXX în data de 02 decembrie 2013 nu a acționat din proprie inițiativă, dar sub controlul organului de urmărire penală, or, rămân a fi inexplicabile pentru care motive XXXXX a fost implicat în activitățile de investigații speciale ale organului respectiv, în condițiile în care la materialele dosarului nu există probe ce ar demonstra că XXXXX ar fi denunțat activitățile criminale ale lui Crudu Alexandru legate de circuitul substanțelor narcotice, până la pornirea urmăririi penale.

La etapa preliminară, organul de urmărire penală nu a avut nici o dovadă că Crudu Alexandru ar fi fost implicat anterior în acțiuni legate de comercializarea substanțelor narcotice, iar partea acuzării nu a demonstrat că în lipsa acțiunilor de provocare ale martorului XXXXX și a agentului sub acoperire XXXXX, ar fi fost săvârșită infracțiunea de comercializare a substanțelor narcotice de către Crudu Alexandru.

Instanța de recurs amintește, că în cauza *Teixeira de Castro vs Portugalia*, Curtea Europeană a statuat, că dreptul la un proces echitabil ar putea fi încălcat în cazul în care colaboratorii de poliție nu s-au limitat la investigarea activității infracționale ale unui suspect într-un mod esențialmente pasiv, însă au exercitat o influență pentru a provoca săvârșirea unei infracțiuni, care, în caz contrar nu ar fi fost comisă.

De asemenea, în cauza *Vanyan vs Rusia*, Înalta Curte a constatat, că problema provocării poate fi pusă chiar și în situațiile în care activitatea respectivă a fost efectuată de către o persoană privată, care a acționat ca un agent sub acoperire, în timp ce aceasta a fost organizată și condusă de către colaboratorii de poliție.

Având în vedere cele descrise mai sus, Colegiul penal lărgit consideră că nu pot fi reținute argumentele recurentului cu privire la faptul, că instanța de apel nu ar fi descris probele acuzării care au fost excluse ca fiind obținute în urma provocării și că partea apărării nu ar fi solicitat excluderea probelor în temeiul art. 94, 251 Cod de procedură penală.

Aceasta deoarece, ține de obligația instanțelor de judecată, ca în cazul în care un acuzat susține că a fost provocat la săvârșirea unei infracțiuni, să examineze minuțios materialele dosarului, iar pentru a îndeplini cerința unui proces echitabil conform art. 6§1 din Convenție, toate probele obținute în rezultatul provocării de către poliție trebuie să fie excluse (*Ramanauskas vs Lituania*).

În concluzie, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost admisă o eroare gravă de fapt așa precum susține acuzatorul de stat, deoarece pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Colegiul penal constată, că recurentul nu a motivat recursul sub acest aspect de drept invocat, limitându-se la critici privind aprecierea probelor, și totodată instanța de recurs ordinar consideră, că în cadrul examinării prezentei cauze, o atare eroare nu a fost comisă.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Astfel, erorile de drept invocate de procuror, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, iar din aceste considerente recursul în cauză urmează a fi respins, ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 mai 2018, în cauza penală în privința lui ***Crudu Alexandru XXXXX***.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la ***28 februarie 2019***.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

O p i n i e s e p a r a t ă**a judecătorilor Cobzac Elena și Timofti Vladimir**

Conform art. 339 alin (7), 340 alin (3) Cod de procedură penală în cauza penală privind-l pe ***Crudu Alexandru XXXXX***.

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 29 decembrie 2019, au fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 mai 2018, în cauza penală în privința lui ***Crudu Alexandru XXXXX***.

2. Am semnat cu respect decizia, dar, cu privire la soluția adoptată, exprimăm dezacordul parțial cu majoritatea completului de judecată, deoarece considerăm că recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul, Calendari Dumitru urma a fi admis cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Susținem că sunt întemeiate argumentele procurorului din recursul declarat, precum că concluzia instanței de apel că ”*în acțiunile persoanelor sub acoperire există fapte de provocare la săvârșirea infracțiunii de circulație a drogurilor cu scop de înstrăinare, este contradictorie probelor cercetate.*

Or, **instanța de apel admitând apelul procurorului nu** a combătut constatarea primei instanțe în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(4) lit. b) Cod penal și n-a răspuns la argumentul acuzării precum că ” *dacă Crudu Alexandru nu avea de gând să înstrăineze drogurile, de ce cantitățile de droguri au fost repartizate practic uniform în 25 pachete, aproximativ câte 30 grame +7-5 grame, circumstanțe, ce demonstrează scopul înstrăinării drogurilor*”.

Astfel, rezultă că concluzia instanței de apel precum că „*la materialele cauzei nu există dovezi precum că Crudu Alexandru ar fi contactat cu martorul XXXXX în vederea comercializării substanțelor narcotice de tip marijuana și nici faptul că Crudu Alexandru ar fi fost inițiatorul vreunei întâlniri cu martorul XXXXX referitor la comercializarea marijuanaei...*” este contrară probelor examinate, care nu au fost apreciate conform art.101 Cod procedură penală.

Reținem, că **motivarea instanței de apel întru achitarea lui Crudu Alexandru de sub învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii** prevăzute de art.217¹ alin. (4) lit. b) Cod penal **nu cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția** privind excluderea probelor obținute în rezultatul provocării la săvârșirea infracțiunii, totodată instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, casând din oficiu sentința primei instanțe, care n-a fost contestată de inculpat, ce confirmă că acesta a conștientizat, că a comis o infracțiune, fiind de acord, că a transportat ilegal droguri în proporții deosebit de mari fără scop de desfacere.

Aceste circumstanțe, n-au fost elucidate de către instanța de apel, la caz argumentele procurorului indicate în recurs fiind întemeiate.

În acest sens, considerăm că **situația creată se egalează cu nerezolvarea fondului apelului și condiționează necesitatea casării deciziei instanței de apel pe motivele și temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de către procuror, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.**

Pentru aceste motive am optat pentru soluția de admitere a recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, cu casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 mai 2018 cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Judecătorii

Cobzac Elena

Timofti Vladimir